

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa T. [...] Spółki z o.o. w W. i T. [X] S.A. w L.
przeciwko Skarbowi Państwa - Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 19 grudnia 2014 r., sygn. akt VI ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od powodów na rzecz Skarbu Państwa Prokuratorii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego

w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powodowie T. [...] sp. z o.o. w W. i T. [X] S.A. w L. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 grudnia 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparli na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie aby skarga była oczywiście uzasadniona. Zarzucana niewłaściwa interpretacja art. 46 ust. 4a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2004 r, Nr 19, poz. 177 ze zm.), polegająca na tym, że przepis ten znajduje zastosowanie tylko w przypadku winy umyślnej po stronie wykonawcy, a nie jak to przyjęły orzekające w sprawie sądy, gdy wykonawca dopuścił się rażącego niedbalstwa, nie może być poczytywana za oczywiste naruszenia prawa. Obie te wykładnie mają swe źródło nie w literalnej a celowościowej wykładni wskazanego przepis. Już z tego względu nie można uznać, że przyjęcie wykładni zaproponowanej przez orzekające w sprawie sądy może być kwalifikowane jako oczywiste naruszenie prawa, skoro przy wykładni celowościowej istotną rolę odgrywają okoliczności konkretnej sprawy. Ponadto wbrew twierdzeniom skarżących, orzecznictwo dostarcza przykładów zastosowania jednej i drugiej wykładni art. 46 ust. 4a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, co wynika jednoznacznie ze skargi kasacyjnej i odpowiedzi na skargę kasacyjną. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pozwanego - zastępowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł

o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[l.n]